

Koszalin, dnia 18 czerwca 2024 r.

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE

WST-K.420.6.2024.MCD.8

DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH NR 6/2024

Na podstawie:

- art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r., poz. 572, t.j.), dalej zwanej *Kpa*,
- art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j, art. 84 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2023 r., poz. 1094, ze zm.), zwanej dalej *ustawą oos*,
- § 3 ust. 1 pkt 44 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.),

po rozpatrzeniu wniosku firmy ORLEN S.A. Oddział Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie z dnia 02.04.2024 r., znak: DWS.ZG.2841.33.(7).24, reprezentowanej przez pełnomocnika, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „*Wydobywanie gazu ziemnego ze złoża „Białogard”*”, po uzyskaniu opinii Dyrektora Zarządu Zlewni w Koszalinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 09.05.2024 r., znak: SK.ZZŚ.4901.84.2024.IW,

- I. Stwierdzam brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.
- II. Określam następujące warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony zasobów naturalnych:
  1. W ramach zaplanowanych prac geologicznych wykonać otwór wiertniczy o maksymalnej głębokości końcowej wynoszącej do 4000 m TVD i długości do 4500 m MD.
  2. Wody opadowe i roztopowe pochodzące z terenu placu wiertni odprowadzać, jak dotychczas, do szczelnego i wyłożonego folią zbiornika zagłębionego w ziemi.
  3. W przypadku przedostania się zanieczyszczeń do gruntu lub wód bezzwłocznie podjąć działania zmierzające do usunięcia skutków i przyczyn awarii.
  4. Na terenie wiertni, płuczki wiertnicze i wszystkie płyny używane do zabiegów intensyfikacyjnych przygotowywać wyłącznie w strefie zabezpieczonej geomembraną i w systemowych obiegach zamkniętych gwarantujących pełną szczelność.

5. Przepuszczanie płuczki przez urządzenia do odzysku (np. koryta płuczkowe, sita wibracyjne, wirówkę, odmulacz, piasek), wykonywać w bliskiej odległości otworu wiertniczego.
6. W przypadku wystąpienia niekontrolowanego rozlewu produktów ropopochodnych na placu wiertni stosować materiał sorpcyjny, jak diatomit lub tkaniny absorbujące.
7. Do magazynowania paliwa (głównie oleju napędowego) zastosować dwupłaszczowy roboczy zbiornik stalowy o pojemności do 30 m³, pracujący w obiegu zamkniętym.
8. Materiał płuczki magazynować w miejscach osłoniętych przed wpływami atmosferycznymi w fabrycznych opakowaniach, na szczelnym i utwardzonym podłożu.
9. Zabezpieczyć poziomy wodonośne przewiercane w procesie wiercenia poprzez rurowanie otworu wiertniczego kolumnami rur okładzinowych oraz zacementowanie przestrzeni pozarurowej.
10. Zastosować płuczki bentonitowe na osnowie wodnej przy wierceniu warstw wodonośnych.
11. Procesy związane z wydobywaniem płynu złożowego prowadzić z zachowaniem hermetyzacji.
12. Po przereagowaniu wtłoczonej mieszaniny ze skałami strefy przyodwiertowej, ciecz poreakcyjną usuwać z odwiertu i magazynować w zbiornikach stalowych, po czym przekazywać do utylizacji.

UZASADNIENIE

W dniu 03.04.2024 r. przed Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Szczecinie przedłożono wniosek firmy Orlen S.A. Oddział Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie z dnia 02.04.2024 r., znak: DWS.ZG.2841.33.(7).24, reprezentowanej przez pełnomocnika, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Wydobywanie gazu ziemnego ze złoża „Białogard””.

Uwzględniając informacje zawarte w przedłożonej dokumentacji ustalono, że przedmiotowe przedsięwzięcie, w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.), wpisuje się w katalog przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 41 lit. a, jako: „wydobywanie kopaliny ze złoża metodą podziemną inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. b lub metodą otworów wiertniczych inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 24”. Zgodnie z ww. rozporządzeniem przedmiotowa inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być wymagany. W myśl art. 71 ust. 2 pkt 2 *ustawy ooś*, dla przedmiotowego przedsięwzięcia istnieje konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W związku z tym, że planowana inwestycja polega na kontynuacji eksploatacji gazu ziemnego ze złoża „Białogard” w oparciu o koncesję na wydobywanie gazu ziemnego, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, stosownie do zapisów art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j *ustawy ooś*.

Stosownie do zapisu art. 21 ust. 2 pkt 9 *ustawy ooś*, w publicznie dostępnym wykazie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie, w dniu 15.04.2024 r. zamieszczono zawiadomienie znak: WST-K.420.6.2024.MCD, o złożeniu przedmiotowego wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Na podstawie art. 61 § 4 *Kpa*, obwieszczeniem z dnia 16.04.2024 r., znak: WST-K.420.6.2024.MCD.2, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie

poinformował strony o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie, a także o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

W oparciu o informacje przedstawione we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tut. Organ ustalił, że liczba stron prowadzonego postępowania przekracza 10, wobec czego, zgodnie z art. 74 ust. 3 *ustawy o oś* oraz art. 49 § 1 *Kpa*, strony postępowania były informowane o każdym etapie prowadzonego postępowania i podejmowanych w sprawie czynnościach administracyjnych poprzez obwieszczenia. Wszystkie obwieszczenia zostały udostępnione na tablicy ogłoszeń Wydziału Spraw Terenowych w Koszalinie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie, a także w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie. Ponadto, stosownie do zapisu art. 74 ust. 3aa *ustawy o oś*, zwrócono się do Wójta Gminy Białogard o udostępnienie obwieszczeń w Biuletynie Informacji Publicznej lub dokonanie publicznego ogłoszenia w sposób zwyczajowo przyjęty na terenie gminy Białogard.

Następnie w ramach współdziałania z właściwym organem, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem z dnia 16.04.2024 r., wystąpił na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 *ustawy o oś* do Dyrektora Nadzoru Wodnego w Białogardzie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, o wyrażenie opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko byłoby wymagane.

W odpowiedzi na powyższe, organ odpowiedzialny za ocenę wodnoprawną po przekazaniu wniosku do Dyrektora Zarządu Zlewni w Koszalinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, pismem z dnia 09.05.2024 r., znak: SK.ZZŚ.4901.84.2024.IW, nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla analizowanego przedsięwzięcia, ustalając jednocześnie warunki realizacji przedsięwzięcia zabezpieczające środowisko wodno-gruntowe, które częściowo uwzględnione w orzeczeniu niniejszej decyzji w pkt II ppkt 1. W orzeczeniu niniejszej decyzji nie uwzględniono warunku dotyczącego organizacji robót, ze względu na fakt, iż określają je przepisy szczegółowe.

W celu wypełnienia zapisów art. 10 *Kpa*, przed wydaniem niniejszej decyzji, pismem z dnia 16.05.2024 r., zawiadomiono strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie oraz o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. We wskazanym terminie, prawidłowo pouczone i poinformowane strony postępowania, nie wypowiedziały się i nie zapoznawały się z materiałami i dowodami zebranymi podczas prowadzonego postępowania administracyjnego, do tut. Organu nie wpłynęły także żadne uwagi ani wnioski.

Po przeprowadzeniu analizy przedłożonych dokumentów pod kątem uwarunkowań wynikających z art. 63 ust. 1 *ustawy o oś*, a także uwzględniając stanowiska organów współdziałających tut. Organ zdecydował, że przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia objętego wnioskiem nie będzie konieczne.

Zgodnie z przedstawionymi informacjami planowane przedsięwzięcie polega na kontynuacji eksploatacji gazu ziemnego ze złoża „Białogard”, poprzez istniejące 4 strefy przyodwiertowe, tj.: Białogard-1, Białogard-3, Białogard-7 i Białogard-10. Dotychczasowa eksploatacja kopaliny prowadzona jest na podstawie decyzji koncesyjnej nr 75/94, wydanej przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w dniu 27 maja 1994 r., następnie zmienionej decyzją z dnia 3 kwietnia 1995 r., znak: BKGo/MN/622/95 wydaną przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz decyzją z dnia 27 września 2016 r., znak: DGK-IV.4771.6.2015.KA wydaną przez Ministra Środowiska. Na podstawie określonych zasobów złoża ww. kopaliny oraz

aktualnych prognoz wydobycia stwierdzono, że zakumulowane zasoby pozwalają kontynuować eksploatację. W trakcie eksploatacji kopaliny z przedmiotowego złoża planuje się wydobyć całość zasobów przemysłowych. W złożu pozostaną tylko zasoby nieprzemysłowe, czyli te, których wydobycie nie ma uzasadnienia ekonomicznego lub jest technicznie niemożliwe. W związku z upływającym terminem ważności ww. koncesji i planowaną dalszą eksploatacją ze złoża „Białogard”, wnioskodawca planuje wystąpić z wnioskiem o przedłużeniu jej ważności. Po zakończeniu eksploatacji, odwierty likwidowane będą poprzez wykonanie korków cementowych i mechanicznych, przy czym przestrzeń między korkami będzie wypełniona płuczką, co będzie gwarantowało pełną szczelność oraz brak możliwości przemieszczania się płynów złożowych. W osi odwiertu, na głębokości około 1,5 m od powierzchni ziemi terenu, wykonana będzie płyta cementowa, do której zamontowana zostanie w płaszczyźnie poziomej metalowa tabliczka z trwale oznakowaną nazwą odwiertu i datą likwidacji. Miejsce po bodni będzie wypełnione ziemią, a teren zostanie zrekultywowany, zaś wyposażenie technologiczne będzie podlegało demontażowi, a rurociągi i urządzenia podziemne wykopane.

Złoże „Białogard” położone jest w obrębie istniejącego obszaru i terenu górniczego „Białogard I”, który posiada powierzchnię 2258468 m² (225,8468 ha) i administracyjnie położony jest na terenie województwa zachodniopomorskiego, w powiecie białogardzkim, w gminie Białogard, w obrębie ewidencyjnym Lulewice i Lulewiczki. Obiekty technologiczne służące wydobyciu gazu ziemnego z odwiertu Białogard-2, o powierzchni 420 m², znajdują się na części działki nr 118/2 obręb Lulewiczki. Istniejący odwiert i instalacja strefy przyodwiertowej Białogard-3, obejmuje obszar o powierzchni 400 m², który zlokalizowany jest na fragmencie działki nr 195/2 obręb Lulewice. Zaś obiekty technologiczne odwiertu Białogard-7, zajmują obszar o powierzchni 364 m², który zlokalizowany jest na części działek nr 104/1 i 104/2 obręb Lulewice. Z kolei na fragmencie działki nr 58/1 obręb Lulewice, obejmującym obszar o powierzchni 320 m², zlokalizowane są obiekty technologiczne odwiertu Białogard-10.

Działalność eksploatacyjna rozpoczęta w 2022 r., aktualnie prowadzona jest samoczynnymi ciągłymi i okresowymi odwiertami, w oparciu o ustalone parametry eksploatacyjne. Kopalinę główną wydobywaną z przedmiotowego złoża stanowi gaz ziemny azotowo-bezgazolinowo-helowy. Aktualna maksymalna wielkość wydobycia gazu ziemnego z przedmiotowego złoża wynosi około 57600 m³/dobę, czyli wydobycie kopaliny nie przekroczy progu 500000 m³/dobę. Wydobycie kopaliny będzie prowadzone w analogiczny sposób jak dotychczas. Wnioskodawca nie planuje żadnych inwestycji, zmiany technologii, ani modernizacji obiektów kopalni.

W celu poprawy warunków wydobycia kopaliny z przedmiotowego złoża, jeżeli zajdzie taka konieczność, możliwe jest wykonanie rekonstrukcji odwierconych dotychczas na złożu odwiertów oraz w ramach tych prac wykonanie zabiegów intensyfikujących, tj.: zatłaczanie, wytłaczanie płynów z odwiertów, usuwanie korków hydratowych, zabiegi cementowania, kwasowania, szczelinowania, próby szczelności rur, badanie techniczne stanu rur okładzinowych, opróbowanie, prace instrumentacyjne w odwiertach oraz w obrębie głowicy eksploatacyjnej.

Przedmiotowe przedsięwzięcie powiązane jest technologicznie z istniejącą instalacją technologiczną funkcjonującą na terenie KRNiGZ Karlino Ośrodka Grupowego Karlino, który zlokalizowany jest poza granicami obszaru i terenu górniczego „Białogard I”. W instalacji Ośrodka Grupowego Karlino następuje przerób gazu ziemnego wydobytego ze złoża „Białogard”.

Obszar i teren górniczy „Białogard I” zlokalizowany jest głównie w krajobrazie rolniczym, stanowiącym grunty orne, pastwiska, łąki, nieużytki oraz grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych. W ich granicach częściowo położona jest miejscowość

Lulewice. Odwierty eksploatacyjne zlokalizowane są na gruntach rolnych, wyłączonych z produkcji na czas eksploatacji kopaliny. Najbliższa istniejąca zabudowa mieszkaniowa znajduje w odległości około 150 m od odwiertu Białogard-3 i Białogard-7.

Prowadzenie eksploatacji ze złoża „Białogard” będzie, jak dotychczas, wiązało się z wykorzystaniem chemikaliów (tj. świec pianotwórczych) w procesie technologicznym wydobywania kopaliny. Eksploatacja stref przyodwiertowych nie wymaga zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz wodę, gdyż jest jednostką bez stałej obsługi i działa w sposób samoczynny. Ze złożonej dokumentacji wynika, że dalsza eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się ze wzrostem dotychczasowego zużycia substancji.

Na terenie stref przyodwiertowych podczas pracy instalacji nie powstają odpady niebezpieczne i inne niż niebezpieczne oraz odpady komunalne. Odpady te powstawać mogą jedynie w przypadku prac konserwatorskich lub remontowych. Powstałe wówczas odpady nie będą magazynowane na terenie inwestycyjnym, tylko zagospodarowywane przez wykonawcę ww. prac. Z uwagi na specyfikację planowanego przedsięwzięcia, warunki oraz parametry jego eksploatacji należy stwierdzić, że dalsze wydobycie gazu ziemnego ze złoża nie będzie stanowić znaczącego źródła powstawania odpadów.

Eksploatowanie 4 stref przyodwiertowych (tj. Białogard-1, Białogard-3, Białogard-7 i Białogard-10) nie będzie źródłem zanieczyszczeń gazowych, czy pyłowych do powietrza, gdyż wydobycie gazu prowadzone jest i będzie urządzeniami szczelnymi. Również w strefach przyodwiertowych nie są eksploatowane urządzenia będące źródłem emisji do powietrza. Niewielka emisja do powietrza wystąpi w wyniku ruchu pojazdów pracowników kontrolujących prace zaworów i urządzeń pomiarowych w tych strefach. W związku z tym, że w ramach dalszego wydobywania kopaliny nie przewiduje się wykonywania nowych obiektów i instalacji, zmiany technologii lub modernizacji istniejących obiektów, tut. Organ stwierdził, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie wpłynie na jakość powietrza w porównaniu do stanu istniejącego. Przedmiotowa inwestycja nie będzie również wpływać negatywnie na klimat i jego zmiany.

Instalacje technologiczne służące wydobywaniu gazu ziemnego ze złoża „Białogard” nie stanowią źródła emisji hałasu. W ocenie tut. Organu kontynuowanie dotychczasowej eksploatacji kopaliny nie będzie niekorzystnie oddziaływać na stan klimatu akustycznego w otoczeniu obszaru zainwestowania, w tym na najbliższej położoną zabudowę mieszkaniową, oddaloną o około 150 m.

Teren, na którym znajduje się przedsięwzięcie nie jest zlokalizowany na obszarach, na których zostały przekroczone standardy jakości środowiska lub, dla których istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia, jak również na obszarze górskim i wybrzeżu. Istniejące strefy przyodwiertowe nie przylegają bezpośrednio do jezior, a w zasięgu ich oddziaływania nie znajdują się także: obszary wodno-błotne oraz obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej. W związku z kontynuacją eksploatacji złoża „Białogard” nie będzie zachodziła konieczność wycinki drzew i krzewów oraz ingerencja w istniejące na terenie obszaru i terenu górniczego obszary zadrzewione i zakrzewione. Zatem kontynuacja eksploatacji gazu ziemnego z przedmiotowego złoża nie będzie oddziaływała na ww. komponenty środowiska.

Odnosząc się do zagadnień związanych ze środowiskiem gruntowo-wodnym należy wskazać, że przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się w obrębie zlewni:

- jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 9 o kodzie PLGW60009. Przedmiotowa część wód charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i słabym stanem ilościowym. Stan ogólny tej JCWPd określono jako słaby. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego została określona jako zagrożona ilościowo. Wskazano, że celem środowiskowym dla tej JCWPd jest dobry stan chemiczny oraz dobry stan ilościowy;

- jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP), o kodzie RW6000104489899 i nazwie „Kanał Pękaniński”, posiadającej status silnie zmienionej części wód o zagrożonym ryzyku nieosiągnięcia celów środowiskowych. Wskazano, że celem środowiskowym dla tej JCWP jest dobry potencjał ekologiczny oraz dobry stan chemiczny;
- jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP), o kodzie RW6000114489999 i nazwie „Radew od zb. Hajka do ujścia”, posiadającej status naturalnej części wód i charakteryzującej się dobrym stanem ekologicznym i stanem chemicznym poniżej dobrego. Stan ogólny tej JCWP określono jako zły o zagrożonym ryzyku nieosiągnięcia celów środowiskowych. Wskazano, że celami środowiskowymi dla tej JCWP jest dobry stan ekologiczny (zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Radew od ujścia do ujścia Chotli (dla łososia), zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych, zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Radew w obrębie JCWP (dla troci wędrowniej)) oraz dobry stan chemiczny (dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w), benzo(G,h,i)perylene(W)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników – stan dobry).

Przedsięwzięcie nie obejmuje obszarów głównych zbiorników wód podziemnych, ustanowionych stref ochronnych wyznaczonych dla ujęć wód podziemnych i powierzchniowych oraz ustanowionych dla nich stref ochronnych ani obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. Rzeka Radew przepływa w odległości około 0,5 km od granic obszaru i terenu górniczego.

Należy wskazać, że odwierty udostępniające gaz ziemny ze złoża „Białogard”, zostały zarurowane i zacementowane na przestrzeni poza rurowej, a zastosowana technologia zapewnia hermetyzację procesu wydobywania gazu ziemnego. Stanowi to całkowite zabezpieczenie wód podziemnych i powierzchniowych przed zanieczyszczeniem oraz przemieszczaniem się wód z różnych horyzontów wodonośnych. Strefy przyodwiertowe są obiektami bezobsługowymi, w związku z tym nie powstają ścieki bytowe na ich terenie. Wody opadowe i roztopowe z terenu stref będą nadal wsiąkały bezpośrednio w grunt. Z kolei zaplecze materiałowo-sprzętowe wyposażone w sprzęt i materiały do likwidacji skutków ewentualnych wycieków i rozlewów znajduje się na terenie KRNiGZ Karlino Ośrodka Grupowego Karlino.

Analizę pod kątem zgodności z celami środowiskowymi, określonymi dla tych wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz.U. z 2023 r., poz. 335) przeprowadził Dyrektor Zarządu Zlewni w Koszalinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po czym pismem z dnia 09.05.2024 r., znak: SK.ZZŚ.4901.84.2024.IW, stwierdził, że planowane przedsięwzięcie nie naruszy warunków określonych w ww. akcie prawnym. Jednocześnie uznał, że eksploatacja inwestycji, w odniesieniu do osiągnięcia celów środowiskowych, nie spowoduje istotnych zmian w funkcjonowaniu jednolitych części wód, jak również nie wystąpią trwałe, negatywne zmiany biologiczne, hydromorfologiczne oraz fizykochemiczne wód tego obszaru. W uzasadnieniu stanowiska wskazano również, że przedsięwzięcie na etapie kontynuacji eksploatacji nie będzie oddziaływać negatywnie na potencjał ekologiczny i stan chemiczny wód, a cel przedsięwzięcia nie naruszy celu Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Analizując lokalizację planowanej inwestycji względem obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2023 r., poz. 1336, ze zm.) stwierdzono, że przedsięwzięcie położone jest poza granicami form ochrony przyrody.

Najbliższym obszarem objętym programem Natura 2000 jest obszar mający znaczenie dla Wspólnoty (OZW) pn. „Dolina Radwi, Chocieli i Chotli” (kod PLH320022),

wyznaczony rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 14 października 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Dolina Radwi, Chocieli i Chotli (PLH320022) (Dz.U. z 2022, poz. 14), który oddalony jest o około 12 m w kierunku północnym od obszaru i terenu górniczego „Białogard I” i o około 485 m od istniejącego odwiertu Białogard-10. Przedmiotowy obszar wyznaczono rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 14 października 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Dolina Radwi, Chocieli i Chotli (PLH320022) (Dz.U. z 2022, poz. 14). Zgodnie z ww. rozporządzeniem przedmiotem ochrony w obszarze są siedliska przyrodnicze, gatunki roślin oraz ich siedliska, a także gatunki zwierząt inne niż ptaki oraz ich siedliska, takie jak: 3110 jeziora lobeliowe; 3150 starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki ze zbiorowiskami *Nymphaeion*, *Potamion*; 3160 naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne; 3260 nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculion fluitantis*); 3270 zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością *Chenopodion rubri* p.p. i *Bidention* p.p.; 4010 wilgotne wrzosowiska z wrzoścem bagiennym; 4030 suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio-Callunion*, *Calluno-Arctostaphylion*); 6410 zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*); 6430 ziołorośla górskie (*Adenostylylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*); 6510 niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*); 7110* torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe); 7120 torfowiska wysokie zdegradowane, zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji; 7140 torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*); 7150 obniżenia o podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion*; 7220 źródłiska wapienne ze zbiorowiskami *Cratoneurion commutati*; 7230 górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk; 9110 kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*); 9130 żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galiodorati-Fagenion*); 9150 ciepłolubne buczyny storczykowe (*Cephalanthero-Fagenion*); 9160 grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*); 9170 grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*); 9190 kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*); 91D0* bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzożowo-sosnowe bagienne lasy borealne, 91E0* łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródłiskowe, 1096 minóg strumieniowy; 1099 minóg rzeczny; 1106 łosoś atlantycki; 1163 głowacz białopłetwy; 1084* pachnica dębowa; 1032 skójką gruboskorupowa; 1166 traszka grzebieniasta; 1188 kumak nizinny; 1355 wydra europejska; 1060 czerwończyk nieparek; 1528 skalnica torfowiskowa oraz 1902 obuwik pospolity. Dotychczas dla ww. obszaru nie utworzono planu zadań ochronnych. Jednakże w celu konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia właściwego stanu ochrony dla gatunków roślin, zwierząt i ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych, zostały opracowane tymczasowe cele ochrony, zgodnie z obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 08.03.2022 r., znak: WOPN.6322.2.2022.KA.PW.

Z inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych dla ww. obszaru Natura 2000 wynika, że w odległości powyżej 0,8 km od najbliższej położonej strefy przyodwiertowej znajduje się płat siedliska przyrodniczego o kodzie 91E0* – łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródłiskowe.

W oparciu o poradnik ochrony siedlisk Natura 2000 (wydawca: Ministerstwo Środowiska), a także przewodniki metodyczne Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie monitoringu siedlisk przyrodniczych ustalono, że do zagrożeń dla siedliska o kodzie 91E0* zaliczono m.in.: gospodarke leśną i plantacyjną oraz użytkowanie lasów i plantacji, usuwanie martwych i umierających drzew, spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych,

rozdrabniania płatów siedlisk, pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych, intensywny wypas bydła, a także abiotyczne procesy naturalne (erozja zboczy przez wody źródła i cieków źródłiskowych).

Uwzględniając charakter przedsięwzięcia, który stanowi kontynuację wydobycia gazu ziemnego z zachowaniem dotychczasowej technologii, bez konieczności zagospodarowywania i użytkowania nowych obszarów, stwierdzono, że przedmiotowa inwestycja nie będzie źródłem wyżej wymienionych zagrożeń, prowadzących do niszczenia tego siedliska przyrodniczego, ponieważ inwestycja nie jest związana z prowadzeniem i użytkowaniem gospodarki leśnej oraz plantacyjnej, usuwaniem jakichkolwiek drzew, usuwaniem odpadów, wykonywaniem prac prowadzących do zmiany stosunków wodnych. Co więcej kontynuacja wydobycia gazu ziemnego z czterech istniejących stref przyodwiertowych nie będzie skutkowałą wystąpieniem erozji zboczy i cieków źródłiskowych. Zatem uznano, że przedsięwzięcie pozostanie bez wpływu na ogólny cel działań ochronnych dla tego siedliska, jakim jest osiągnięcie właściwego stanu siedliska (FV) rozumianego poprzez poprawę lub utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników i parametrów (np. utrzymanie stabilnej powierzchni co najmniej 1740 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów, utrzymanie oceny FV wskaźnika gatunki charakterystyczne na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze).

Jednocześnie w oparciu o ww. dane przyrodnicze ustalono również, że w promieniu do 5 km od lokalizacji przedmiotowej inwestycji znajdują się siedliska dla gatunków o kodzie: 1096 - minóg strumieniowy, 1099 – minóg rzeczny, 1106 – łosoś atlantycki, 1163 – głowacz białopłetwy, 1032 – skójką gruboskorupowa, 1355 – wydra europejska, 1060 – czerwończyk nieparek, a także płaty innych siedlisk przyrodniczych chronionych w tym obszarze, które stanowią siedliska o kodzie: 3260 – nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculion fluitantis*), 3150 – starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki ze zbiorowiskami *Nympheion*, *Potamion*, 6430 – ziołorośla górskie (*Adenostyilion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), 6510 – niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 9130 – żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galioodorati-Fagenion*), 9190 kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*). Niemniej jednak uwzględniając charakter przedmiotowego przedsięwzięcia, jego charakter i skalę, w tym odległość od ww. siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunku fauny, należy uznać, że planowane zamierzenie inwestycyjne pozostanie bez wpływu na ww. przedmioty ochrony.

Mając na uwadze powyższe tut. Organ stwierdził, że przedmiotowa inwestycja nie spowoduje pogorszenia stanu przedmiotów ochrony, a tym samym nie wpłynie na spójność i integralność obszaru Natura 2000 pn. „Dolina Radwi, Chocieli i Chotli” (kod PLH320022), Przedsięwzięcie również nie wpłynie na nieosiągnięcie tymczasowych celów działań ochronnych dla pozostałych przedmiotów ochrony w tym obszarze Natura 2000.

W promieniu do 5 km od obszaru i terenu górniczego „Białogard I” znajduje się kolejny obszar sieci Natura 2000, tj. obszar pn. „Dorzecze Parsęty” (kod PLH320007), wyznaczony rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 14 października 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Dorzecze Parsęty (kod PLH320007) (Dz.U. z 2021 r., poz. 56). Zgodnie z ww. rozporządzeniem przedmiotem ochrony w obszarze są siedliska przyrodnicze, gatunki roślin oraz ich siedliska, a także gatunki zwierząt inne niż ptaki oraz ich siedliska, takie jak: 1310 śródładowe błotniste solniska z solirodkiem (*Solicornion ramosissimae*); 1340* śródładowe słone łąki, pastwiska i szuwały (*Glaucopuccinietalia*, część – zbiorowiska śródładowe); 3150 starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki ze zbiorowiskami *Nympheion*, *Potamion*; 3160 naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne; 3260 nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculion fluitantis*); 3270 zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością *Chenopodion rubri* p.p.

i *Bidentation* p.p.; 4010 wilgotne wrzosowiska z wrzoścem bagiennym (*Ericion tetralix*); 4030 suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio-Callunion*, *Calluno-Arctostaphylyion*); 6410 zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*); 6430 ziołorośla górskie (*Adenostylyon alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*); 6510 niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*); 7110* torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe); 7120 torfowiska wysokie zdegradowane, zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji; 7140 torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*); 7150 obniżenia o podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion*; 7230 górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk; 9110 kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*); 9130 żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*); 9160 grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*); 9170 grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*); 9190 kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*); 91D0* bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pinomugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne; 91E0* łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródłiskowe; 91F0 łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*); 1096 minóg strumieniowy; 1099 minóg rzeczny; 1149 koza; 1106 łośoś atlantycki; 1163 głowacz białopłetwy; 1084* pachnica dębowa; 1188 kumak nizinny oraz 1355 wydra europejska. Należy wskazać, iż dla tego obszaru dotychczas nie utworzono planu zadań ochronnych. Jednakże w celu konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia właściwego stanu ochrony dla gatunków roślin, zwierząt i ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych, zostały opracowane tymczasowe cele ochrony, zgodnie z obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 23.03.2022 r., znak: WOPN-ON.6322.9.2022.PW.

Z inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych dla ww. obszaru Natura 2000 wynika, że w odległości powyżej 3,5 km od najbliższej położonej strefy przyodwiertowej znajduje się płat siedliska przyrodniczego o kodzie 3260 – nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculion fluitantis*), stanowiący siedlisko dla gatunków o kodzie: 1096 – minóg strumieniowy, 1099 – minóg rzeczny, 1149 – koza pospolita, 1106 – łośoś atlantycki, 1163 – głowacz białopłetwy.

W oparciu o poradniki ochrony siedlisk Natura 2000 (wydawca: Ministerstwo Środowiska), a także przewodniki metodyczne Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie monitoringu siedlisk przyrodniczych ustalono, że zagrożeniem dla siedliska o kodzie 3260 jest: rozwój intensywnej gospodarki rolnej w zlewni, w szczególności wielkotowarowej hodowli zwierząt zanieczyszczającej glebę i wody gruntowe, prowadzenie uprawy roślin z zastosowaniem wysokich dawek łatwo wypłukiwanych z gleby nawozów i herbicydów; odprowadzanie nieoczyszczonych lub niedostatecznie oczyszczonych ścieków bytowo-gospodarczych do rzeki lub do gleby w dolinie (nawet z pojedynczych gospodarstw położonych nad rzeką); budowa zbiorników zaporowych na odcinkach rzek zajmowanych przez siedlisko oraz powyżej strefy jego występowania, a także podpiętrzanie rzek w tej strefie; niewłaściwe prowadzenie lub niekiedy równie zaniechanie zabiegów pielęgnacji roślinności wodnej i brzegowej; prowadzenie gospodarki powodującej erozję wodną gleby, ze splukiwaniem zawiesiny do cieków wodnych, w tym uprawa roślin okopowych na stokach i eksploatacji kopalni (piasków, żwirów i kredy) w dolinie z odprowadzeniem wód o wysokiej mętności do rzeki; prowadzenie zabiegów melioracyjnych w dolinie, przyczyniających się do ograniczenia zasobów lub jakości wód podziemnych lub wzrostu zróżnicowania sezonowego ich dopływu do koryta rzeki; kanalizacja koryta rzeczno, skutkująca ujednoczeniem struktury dna i ograniczeniem interakcji z wodami hyporeicznymi; zanieczyszczania koryta

rzek odpadami stałymi. Z kolei wśród zagrożeń dla minogów i głowacza białopłetwego wymienia się m.in. zanieczyszczenie wód powierzchniowych, regulację cieków oraz brak drożności cieków. Natomiast wśród zagrożeń dla łososia atlantyckiego wymieniono: zanieczyszczanie rzek, pozyskiwanie żwiru w korytach rzecznych, wycinanie drzew w górach, prace melioracyjne na tarliskach, nadmierną eksploatację, przegradzanie rzek. Natomiast zanieczyszczenia wód, przebudowa rzek, degradacja naturalnego środowiska są bezpośrednimi przyczynami zanikania kozy na terenie jej naturalnego rozsiedlenia.

Uwzględniając charakter przedsięwzięcia stwierdzono, że kontynuacja eksploatacji z funkcjonującej instalacji nie będzie źródłem wyżej wymienionych zagrożeń, prowadzących do niszczenia wskazanego siedliska przyrodniczego oraz stanowisk minogów oraz łososia atlantyckiego, stanowiących przedmioty ochrony w analizowanym obszarze Natura 2000. Należy zwrócić uwagę, że przedsięwzięcie nie wiąże się z jakąkolwiek ingerencją w cieki i ich brzegi, a tym samym nie wywoła zmian w środowisku przyrodniczym rzek, ani nie pogorszy ich obecnego stanu. Zatem w ciekach zachowane zostaną warunki umożliwiające bytowanie organizmów wodnych. Tym samym wykluczono ryzyko wpływu inwestycji na ww. przedmioty ochrony tego obszaru Natura 2000. Wobec tego należy stwierdzić, że przedmiotowe przedsięwzięcie pozostanie bez wpływu na tymczasowe cele ochrony:

- siedliska o kodzie 3260, jakim jest osiągnięcie właściwego stanu siedliska (FV) rozumianego jako poprawę lub utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników i parametrów (np. utrzymanie stabilnej powierzchni co najmniej 240 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów, utrzymanie dotychczasowych ocen wskaźnika na poszczególnych stanowiskach (U1 lub FV));
- populacji łososia atlantyckiego i minoga rzecznego, jakim jest poprawa stanu populacji z oceny U2 na U1, poprzez poprawę i utrzymanie ciągłości koryta rzecznego;
- ww. gatunku ryby, jakim jest poprawa stanu populacji z oceny U1 na FV, poprzez poprawę i utrzymanie ciągłości koryta rzecznego.
- siedliska minoga rzecznego, jakim jest poprawa stanu siedliska z U1 na FV, poprzez poprawę i utrzymanie ciągłości koryta rzecznego na odcinku łączącym siedliska osobników dorosłych z tarliskami i siedliskami larw;
- populacji/względnej liczebności minoga strumieniowego, jakim jest poprawa stanu populacji z oceny U1 na FV, poprzez poprawę i utrzymanie ciągłości koryta rzecznego;
- siedliska ww. minoga, jakim jest utrzymanie stanu siedliska w obecnym właściwym FV stanie, poprawę i utrzymanie ciągłości koryta rzecznego na odcinku łączącym tarliska z siedliskami larw oraz zapobieżenie zamuleniu dna poprzez spowolnienie odpływu;
- populacji głowacza białopłetwego, jakim jest utrzymanie stanu populacji na obecnym właściwym poziomie FV na przynajmniej 50% stanowisk, poprawę stanu populacji z U1 na FV na pozostałych stanowiskach poprzez poprawę struktury wiekowej do stanu FV – tj. obecne wszystkie klasy, klasa 1+2 >50%;
- siedliska głowacza białopłetwego, jakimi jest poprawa parametru zarybiania gatunkami zagrażającymi głowaczowi z U2 na U1 w obrębie istniejących stanowisk, w tym utrzymanie obecnego właściwego (FV) stanu siedliska zgodnie z naturalnymi procesami, poprzez utrzymanie wskaźników: jakość hydromorfologiczna, stan ekologiczny wody, mozaika mikrosiedlisk na poziomie właściwym (FV);
- populacji kozy pospolitej, jakimi jest poprawa stanu populacji ze stanu U2 na U1, poprzez zwiększenie względnej liczebności do poziomu przynajmniej 0,005 os./m² przy utrzymaniu struktury wiekowej i udziału w zespole ryb i minogów przynajmniej na poziomie U1 - tj. brak przynajmniej jednej klasy lub klasa YOY+JUV=10 -50%, poprawa udziału gatunków w zespole ryb i minogów 1 -5% ;

– ww. gatunku ryby, jakimi jest utrzymanie obecnego właściwego (FV) stanu ekologicznego wód zgodnie z naturalnymi procesami, w tym utrzymanie wartości wskaźnika jakości hydromorfologicznej (U2).

Jednocześnie w oparciu o ww. dane przyrodnicze ustalono również, że w promieniu do 5 km od lokalizacji przedmiotowej inwestycji znajdują się także płaty innych siedlisk przyrodniczych chronionych w tym obszarze, które stanowią siedliska o kodzie: 91E0* łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, 3150 – starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki ze zbiorowiskami *Nympheion*, *Potamion*, 6510 – niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 9160 – grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*). Niemniej jednak uwzględniając charakter przedmiotowego przedsięwzięcia, jego charakter i skalę, w tym odległość od ww. siedlisk przyrodniczych, należy uznać, że planowane zamierzenie inwestycyjne pozostanie bez wpływu na ww. przedmioty ochrony.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 pn. „Dorzecze Parsęty” (kod PLH320007). Przedsięwzięcie również pozostanie bez wpływu na tymczasowe cele działań ochronnych dla pozostałych przedmiotów ochrony w tym obszarze Natura 2000.

Ze względu na istniejące już na terenie odwierty i obiekty stref przyodwiertowych Białogard-1, Białogard-3, Białogard-7 i Białogard-10, w opinii tut. Organu kontynuacja eksploatacji kopalni ze złoża „Białogard” nie spowoduje zmian w otaczającym krajobrazie oraz nie będzie negatywnie oddziaływać na bioróżnorodność analizowanego terenu.

Na podstawie przedłożonych dokumentów ustalono, że podczas eksploatacji inwestycji nie przewiduje się wystąpienia katastrof budowlanych, czy awarii. Na terenie kopalni prowadzony jest monitoring pracy urządzeń oraz instalacji technologicznych, co umożliwia szybką reakcję na wypadek wystąpienia awarii, a także zmniejsza ryzyko wystąpienia wybuchów i pożarów. Podkreślić należy, że eksploatacja kopaliny zgodnie z zatwierdzonym planem ruchu, dokumentem bezpieczeństwa oraz planem ratownictwa górniczego, a także dotrzymanie wymaganych stref bezpieczeństwa, określonych stosownymi przepisami, gwarantuje, że eksploatacja ze złoża „Białogard” prowadzona będzie w sposób bezpieczny dla ludzi i środowiska oraz będzie zabezpieczać przed ewentualnymi skutkami sytuacji awaryjnych. Ze względu na położenie geograficzne przedsięwzięcie nie jest zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, w szczególności w wyniku wystąpienia: trzęsień ziemi, powodzi, czy osuwisk.

Zgodnie z informacjami zawartymi w karcie informacyjnej przedsięwzięcia na terenie realizacji przedsięwzięcia, jak i w zasięgu jego oddziaływania nie jest prowadzona eksploatacja innych złóż metodą otworów wiertniczych, z którymi mogłoby dochodzić do kumulowania oddziaływań. Najbliższe aktualnie eksploatowane złożo węglowodorów względem granic złoża „Białogard” zlokalizowane jest w odległości około 9,5 km na północny zachód i stanowi je złożo gazu ziemnego „Daszewo N”. Ze względu na odległość pomiędzy instalacjami technologicznymi wydobywającymi gaz ziemny z ww. złóż oraz zasięg oddziaływania przedsięwzięć zamykający się w granicach tych obszarów i terenów górniczych utworzonego dla tych złóż, nie przewiduje się wystąpienia skumulowanego oddziaływania przedsięwzięć.

Lokalizacja i rodzaj przedsięwzięcia oraz jego odległość od granic Rzeczypospolitej Polskiej wykluczają jakiegokolwiek oddziaływanie transgraniczne na środowisko.

Wyklucza się także wystąpienie kumulowania się oddziaływań z innymi przedsięwzięciami w stopniu powodującym wystąpienie uciążliwości dla otoczenia i środowiska przyrodniczego.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 *ustawy ooś*, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po potwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Jednakże w art. 80 ust. 2a *ustawy ooś*, wskazano, że przepisu tego nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla inwestycji strategicznych. Planowane przedsięwzięcie zalicza się do inwestycji strategicznej stosownie do zapisu art. 59a ust. 4 pkt 5 *ustawy ooś*, jako przedsięwzięcie wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze. Zatem Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie nie ma obowiązku badania zgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Niniejsza decyzja została wydana w oparciu o art. 104 *Kpa*, stanowiący, że załatwienie sprawy przez organ administracji publicznej odbywa się przez wydanie decyzji, jak również w oparciu o art. 84 *ustawy ooś*, zgodnie z którym w przypadku, gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia tej oceny, a załącznikiem do decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, złożone za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

Charakterystyka przedsięwzięcia zgodnie z art. 84 ust. 2 *ustawy ooś*.

Wnioskodawca uiścił opłatę skarbową za dokonanie czynności urzędowej – wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w kwocie 205 zł na podstawie ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2023 r., poz. 2111, t.j.).

z up. REGIONALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE
Naczelnik Wydziału Spraw Terenowych w Koszalinie
Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie
Karolina Dondera
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują strony postępowania:

1. Pełnomocnik wnioskodawcy – list polecony zpo
2. Pozostałe strony postępowania zawiadamiane w trybie art. 49 *Kpa*
3. WST-K - a/a

Do wiadomości: Dyrektor Zarządu Zlewni w Koszalinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, 75-601 Koszalin, ul. Zwycięstwa 111 – ePUAP